

**DEPARTAMENT
DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI**

9/2009, del 30 de juny, de política industrial.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI*Preàmbul*

I. Catalunya és una societat emprenedora de base industrial, amb un pes del sector industrial sobre el conjunt de l'economia dels més elevats d'Europa. En aquest context, cal tenir en compte que l'empresa industrial té, des de fa segles, un paper clau en la vertebració de l'economia catalana i en la generació d'efectes multiplicadors en el conjunt de la cadena de valor, cosa que ha impulsat el desenvolupament de la resta d'activitats productives, la creació de llocs de treball, l'augment de la renda i, en definitiva, el benestar de la ciutadania de Catalunya. Des del punt de vista estructural, la indústria catalana es pot descriure com fonamentalment transformadora, diversificada, lleugera, flexible i constituïda principalment per petites i mitjanes empreses i, com passa a la resta d'economies desenvolupades, es troba plenament afectada pels intensos processos de globalització, de canvi tecnològic i de transformació sectorial des d'activitats industrials tradicionals cap a nous sectors emergents i de serveis relacionats amb la producció, més intensius en coneixement i de major valor afegit. Davant d'aquests canvis estructurals, i en la mesura que la indústria és el sector capdavanter en la innovació tecnològica, en la internacionalització, en la racionalització de processos, en l'impuls de la qualitat, el respecte al medi ambient i la seguretat en el treball, cal considerar que l'activitat industrial assumeix un rol central i estratègic per a Catalunya a l'hora d'avançar decididament en el canvi de model productiu i en el procés de transició cap a una economia del coneixement.

El creixement econòmic recolza principalment sobre l'activitat empresarial i, per tant, són les empreses les que han de liderar la transformació productiva de l'economia catalana per mitjà del desenvolupament de llurs productes, processos i serveis, i la millora constant de la capacitat per a competir, per a obrir nous mercats, per a innovar i per a aprofitar, d'una manera responsable, les noves oportunitats resultants dels avenços tecnològics i de la globalització. Per la seva banda, els poders públics tenen la funció de definir un entorn que faciliti l'activitat empresarial i d'actuar, sia en cas de necessitat justificada, sia per estimular i acompanyar els canvis estructurals que incideixen en els diferents sectors i territoris, tot posant a disposició del teixit productiu català els instruments de suport empresarial i els mecanismes adequats per a portar a terme aquests objectius.

En aquest context, la funció principal de la política industrial és proporcionar el marc adequat per a la creació d'empreses i per al desenvolupament i la innovació empresarials, amb la finalitat que Catalunya esdevingui un referent europeu i mundial –i especialment en l'àmbit de la Mediterrània– pel que fa a la inversió productiva i la creació d'ocupació de qualitat. Davant d'aquest repte, la Llei de política industrial tracta d'oferir –en el marc de les competències atorgades per l'Estatut d'autonomia del 2006 i d'acord amb les directrius de la Unió Europea i els objectius recollits per l'Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, del 16 de febrer de 2005– una resposta clara al teixit

empresarial mitjançant la millora dels mecanismes i instruments de planificació i suport i de l'entorn i les condicions de competitivitat en què les indústries catalanes i totes les empreses que s'hi relacionen desenvolupen llur activitat.

II. Aquesta llei de política industrial s'adequa al marc normatiu comunitari i respon als objectius més avançats en matèria de política industrial formulats des de diferents institucions de la Unió Europea. L'objectiu principal de les polítiques comunitàries en matèria d'indústria, recerca i desenvolupament tecnològic és la millora de la competitivitat. El mateix Tractat constitutiu de la Comunitat Europea inclou entre els seus objectius «l'enfortiment de la competitivitat de la indústria de la Comunitat» (article 3.1.m). Per a la millora de la competitivitat industrial, tal com estableix l'article 157.1 del Tractat, l'acció dels estats membres, i en aquest cas es tracta de Catalunya, s'ha de dirigir a accelerar l'adaptació de la indústria als canvis estructurals; fomentar un entorn favorable per a la iniciativa i el desenvolupament empresarials, en particular de les petites i mitjanes empreses; promoure la innovació per mitjà de la recerca i el desenvolupament tecnològic, i incentivar la cooperació entre les empreses. Tant en l'àmbit de la política industrial com en el de la recerca i el desenvolupament tecnològic, des del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea s'afavoreix l'actuació dels estats membres, i es respecta així el principi de subsidiarietat. Per tant, les comunitats autònomes estan cridades a actuar, en l'àmbit de llurs competències, per a la consecució dels objectius comunitaris. Amb aquesta llei es pretén configurar el marc normatiu de la política industrial a Catalunya per garantir el compliment d'aquests objectius.

La política industrial de la Unió Europea s'ha configurat al voltant de l'anomenada Estratègia de Lisboa, producte del Consell Europeu del 23 i el 24 de març de 2000. La finalitat essencial és fer de la Unió Europea "l'economia basada en el coneixement més dinàmica i competitiva del món, capaç de créixer econòmicament de manera sostenible amb més i millors llocs de treball i major cohesió social". El Consell Europeu, el 22 i el 23 de març de 2005, va revisar l'Estratègia de Lisboa, i va emfasitzar la necessitat de concentrar-se en el creixement i l'ocupació. Es va establir que Europa havia de renovar les bases de la seva competitivitat, augmentar el potencial de creixement i la productivitat i reforçar la cohesió social, apostant sobretot pel coneixement, la innovació i la valorització del capital humà. D'acord amb aquestes línies orientadores, les institucions comunitàries han aprovat una gran quantitat de documents que han inspirat l'elaboració d'aquesta llei. Cal destacar la Carta europea de les petites empreses, aprovada pel Consell Europeu de Feira, del 19 i 20 de juny de 2000, i el *Llibre verd de la Comissió: L'esperit empresarial a Europa*, del 21 de gener de 2003, en la mesura que el mateix article 45.5 de l'Estatut d'autonomia estableix que la Generalitat ha de protegir l'activitat dels emprenedors autònoms i de les petites i mitjanes empreses. La present llei es fa ressò de les recomanacions incloses en aquests documents. Així mateix, amb la finalitat d'aclarir les nocions d'*empresa* i, sobretot, de *microempresa*, *petita empresa* i *mitjana empresa*, s'incorporen a la Llei les definicions d'empreses recollides per la Recomanació de la Comissió, del 6 de maig de 2003, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses.

Aquesta llei també incorpora la filosofia de la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, del 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior. Així, es dedica l'article 5 de la Llei al principi de llibertat d'exercici de les activitats industrials i dels serveis prestats a les empreses, amb les especificitats pròpies del model català en determinades activitats.

Aquesta llei es mostra també molt sensible a les noves orientacions que marquen la política industrial en el marc d'algunes institucions comunitàries. En efecte, les interaccions entre la indústria i els serveis tenen un reflex molt oportú en aquesta llei, que es fa ressò de les propostes que en el seu moment va formular el Comitè Econòmic i Social Europeu. En qualsevol cas, tal com la mateixa Unió Europea ha

posat en relleu per mitjà de diferents comunicacions, l'enfortiment de la indústria passa necessàriament per portar a terme un enfocament més integrat de la política industrial, tasca que emprèn aquest text normatiu.

En l'àmbit comunitari s'entén que la innovació és clau en la promoció de la competitivitat industrial. En conseqüència, la política comunitària de recerca i desenvolupament tecnològic està íntimament vinculada a l'activitat industrial. També en l'àmbit de Catalunya cal potenciar les polítiques de recerca i desenvolupament tecnològic per a la generació de nou coneixement, afavorir l'aplicació d'aquest coneixement a la innovació industrial i potenciar directament la capacitat innovadora de les empreses.

La Llei de política industrial se situa en la línia dels objectius marcats per l'Estratègia de Lisboa: la millora de la competitivitat per mitjà de la innovació i la internacionalització del teixit industrial català, en un context de creixement sostenible, d'equilibri territorial, respecte al medi ambient, millora de l'ocupació i aprofundiment de la cohesió social. En aquest sentit, cal destacar que aquesta norma constitueix un pas endavant en l'expressió de la voluntat dels agents socials i econòmics i del Govern d'impulsar la internacionalització, la innovació, la competitivitat i la millora de la productivitat de les empreses i de fomentar i afavorir la participació institucional, la concertació i el diàleg social, tal com recull l'esmentat Acord estratègic per la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia catalana, i també la revisió per al període 2008-2011 i el nou impuls d'aquest acord, signat el 7 de juliol de 2008.

Per tant, aquesta llei regula la política relacionada amb l'activitat industrial –llevat de l'àmbit relatiu a la seguretat industrial– amb un contingut inspirat en els principis comunitaris més avançats, i combina adequadament els objectius propis de la indústria –competitivitat, innovació, internacionalització, productivitat, etc.– amb els derivats d'una dimensió social –cohesió, qualitat de l'ocupació, etc.

III. La Llei de política industrial contribueix al desplegament de l'Estatut d'autonomia en aquesta matèria. L'Estatut del 2006 planteja el tractament de la matèria d'indústria i de l'activitat empresarial a partir d'una sèrie de pressupòsits diferents dels de l'Estatut del 1979. En qualsevol cas, com succeeix a la Unió Europea i en el sistema constitucional, l'Estatut recull moltes matèries que directament o indirectament afecten l'àmbit de la indústria.

L'Estatut del 1979 havia assumit com a competència exclusiva de la Generalitat la matèria d'indústria, tot i que no va ésser objecte d'un desplegament legislatiu específic pel Parlament de Catalunya. Malgrat que la matèria d'indústria tenia el qualificatiu d'"exclusiva", tal com apareixia recollida en l'article 12.1.2 de l'Estatut del 1979, se sotmetia a una sèrie de límits, en concret, a "les bases i l'ordenació de l'activitat econòmica general".

La Constitució espanyola no reconeix expressament competències a favor de l'Estat en matèria d'indústria en la llista de competències de l'article 149.1. No obstant això, hi ha diversos apartats específics que tenen connexió amb la matèria d'indústria o s'ocupen de sectors específics d'aquest àmbit, com per exemple el règim miner i energètic. Així mateix, hi ha un bon nombre d'apartats transversals o horitzontals, especialment l'article 149.1.13a i 15a, per mitjà dels quals l'Estat regula –i, si s'escau, executa– alguns aspectes relatius a la matèria d'indústria. La legislació de l'Estat en aquesta matèria s'ha materialitzat en la Llei 21/1992, del 16 de juliol, d'indústria, que es basa en els apartats competencials de l'article 149.1.1a i 13a de la Constitució.

L'Estatut d'autonomia del 2006 planteja el tractament de la matèria d'indústria i de l'activitat empresarial de manera innovadora respecte del seu predecessor. Les competències en matèria d'indústria són regulades pels apartats 1 i 2 de l'article

139. La matèria d'indústria té el caràcter de competència exclusiva, exceptuant el que estableix l'article 139.2. En aquest últim cas, les competències de planificació en matèria d'indústria estan subjectes "a la planificació de la indústria" que porti a terme l'Estat, de manera que la competència, en aquest cas, es transforma en compartida, però es tracta de l'única excepció al caràcter exclusiu de la competència que estableix el mateix Estatut. Així doncs, amb el nou Estatut s'ha ampliat el sostre competencial en aquesta matèria, particularment –tot i que no exclusivament– pel que fa a la regulació de la submatèria anomenada "seguretat industrial", però aquesta regulació, com ja s'ha dit, no és objecte de la present llei. Per tant, la competència de la Generalitat en matèria d'indústria ha esdevingut una competència íntegra i exclusiva, llevat del que estableix l'article 139.2 de l'Estatut, amb l'abast que a les competències exclusives atorga l'article 110 de la norma institucional bàsica de Catalunya. Així mateix, l'Estatut estableix competències específiques en matèria d'innovació tecnològica (article 158) i també estableix competències en matèria de projecció exterior i internacionalització, amb el suport exprés dels articles 193 i 194, que es vinculen amb la internacionalització de l'empresa catalana.

Cal destacar altres preceptes del nou Estatut de caràcter rellevant per a la redacció d'aquesta llei. Entre els principis rectors de l'àmbit socioeconòmic se'n recullen alguns de gran rellevància en aquesta matèria. L'article 45.5 estableix que la Generalitat ha d'afavorir el desenvolupament de l'activitat empresarial i l'esperit emprenedor tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència, i ha de protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors autònoms i la de les empreses petites i mitjanes. Així mateix, els apartats 6 i 7 de l'article 45 requereixen la participació de les organitzacions sindicals i empresarials, i també la consulta de les organitzacions professionals i les corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals i les entitats associatives del tercer sector en la definició de les polítiques públiques que els afectin.

A més, també cal tenir en compte el que estableix l'article 53 de l'Estatut. Aquest article determina que els poders públics "han de facilitar el coneixement de la societat de la informació i han d'impulsar l'accés a la comunicació i a les tecnologies de la informació, en condicions d'igualtat, en tots els àmbits de la vida social, inclòs el laboral". Així mateix, estableix que els poders públics han de garantir la prestació de serveis per mitjà d'aquestes tecnologies. Finalment, amb relació a la innovació, l'apartat 2 del mateix article estableix: "La Generalitat ha de promoure la formació, la recerca i la innovació tecnològiques perquè les oportunitats de progrés que ofereix la societat del coneixement i de la informació contribueixin a la millora del benestar i la cohesió socials."

En conseqüència, la Llei de política industrial contribueix a complir els manaments que l'Estatut dirigeix als poders públics de Catalunya per mitjà dels principis rectors dels articles 45 i 53.

IV. La part dispositiva d'aquesta llei s'estructura en tres títols, i la part final inclou una disposició addicional, tres disposicions transitòries, una de derogatòria i sis de finals.

El títol I regula les disposicions directives de la Llei, on s'inclouen aspectes substantius de la concepció en matèria de política industrial, inclosos els serveis destinats a la producció. Així mateix, estableix les finalitats d'aquest nou marc normatiu, un aspecte de notable interès, ja que aquesta regulació s'emmarca dins els principis recollits per l'Estratègia de Lisboa de l'any 2000 i en l'actualització d'aquests principis que es va portar a terme l'any 2005. Les finalitats perseguides per aquesta llei tenen tant una dimensió econòmica –com ara el millorament de la competitivitat i la productivitat de l'empresa catalana, el foment de la innovació i l'impuls de la internacionalització– com social –la cohesió social, el treball de

qualitat i el desenvolupament sostenible. Aquesta llei es basa en el fet que la funció principal de la política industrial és proporcionar un marc idoni per al desenvolupament i la innovació de l'empresa catalana, amb la finalitat que Catalunya continuï essent un lloc atractiu d'inversió industrial i de creació de llocs de treball, tal com tradicionalment ha estat.

Un aspecte rellevant del present marc normatiu és l'àmbit d'aplicació. Així, aquesta llei inclou, a més de la indústria tradicionalment considerada, també els serveis no financers destinats a la producció. Tal com han exposat determinades institucions comunitàries, actualment és urgent el reconeixement dels serveis prestats a les empreses com a part integrant de tota política industrial, atès que aquests serveis són una font d'innovació i creació d'empreses d'alt valor afegit i de llocs de treball de qualitat en una economia del coneixement.

Els serveis prestats a les empreses es defineixen tradicionalment com un subgrup del sector terciari de mercat. El criteri per a aquesta definició és el de la demanda a la qual van dirigits els serveis i, per tant, no són serveis destinats a les persones per a consum final, sinó que fonamentalment són per a les mateixes empreses, amb independència de llur sector d'activitat. Per això és important situar en l'àmbit d'aplicació de la Llei de política industrial no només les activitats industrials, sinó també els serveis destinats a la producció, la qual cosa permet alinear la política industrial catalana amb les directrius europees i desenvolupar, al mateix temps, mesures de millora de la competitivitat d'un col·lectiu empresarial que ocupa més de mig milió de persones a Catalunya. Aquesta llei, per tant, parteix d'un àmbit d'aplicació que no únicament es limita a regular l'actuació de l'Administració pública amb relació a les empreses i els establiments que desenvolupen una activitat industrial en sentit estricte, sinó que, en tot el que no és previst per la corresponent legislació específica, també es desplega sobre els serveis destinats a la producció en el sentit exposat, sens perjudici de les competències que en cada moment puguin ésser atribuïdes als diferents departaments de l'Administració de la Generalitat.

El text de la Llei incorpora, així mateix, una sèrie de definicions bàsiques per determinar amb la màxima claredat possible el seu àmbit d'aplicació, i també el criteri per a identificar les diferents categories d'empresa, d'acord amb el que estableix la Recomanació de la Comissió 2003/361/CE, del 6 de maig, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses, sens perjudici de l'autorització al Govern perquè en el marc i les condicions que estableix l'esmentada Recomanació pugui modificar els límits dels efectius i dels imports financers que defineixen les categories d'empreses, una autorització que s'inclou en la part final de la Llei, concretament en la disposició final quarta.

Un altre dels aspectes que cal destacar d'aquest títol I és que inclou, en el marc de la llibertat d'empresa, la declaració i la protecció de la llibertat d'exercici d'activitats industrials, que es configura seguint els esquemes actualment establerts als països europeus i en la normativa comunitària. Es prescindeix del règim d'autorització, llevat dels mateixos supòsits sectorials que la Llei estableix excepcionalment, i s'estableix com a regla general el sistema de comunicació prèvia a l'inici de l'activitat industrial, que ha d'ésser presentada amb la informació corresponent davant l'Administració.

Finalment, s'estableixen una sèrie de línies d'actuació estratègica per a totes les actuacions públiques en matèria de política industrial.

El títol II de la Llei regula l'actuació administrativa en matèria d'indústria i serveis destinats a la producció, en el marc del que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 71 de l'Estatut, la participació institucional per mitjà de la creació del Consell de Política Industrial i l'impuls de les noves tecnologies de la informació i la comunicació, i finalment estableix la regulació en matèria de qualitat industrial. Amb relació a l'actuació administrativa en matèria d'indústria i serveis destinats a la producció,

la Llei inclou una sèrie de principis d'actuació dels poders públics catalans que s'inspiren en la concepció subsidiària que ha d'impregnar aquest tipus d'actuacions, sens perjudici de les obligacions que té l'Administració de vetllar pel compliment de la legalitat i de la seguretat industrial amb la finalitat de salvaguardar l'interès general. Així mateix, la Llei segueix el camí marcat per les institucions comunitàries i pel Govern de la Generalitat i aposta explícitament per la simplificació dels tràmits legals i administratius.

El capítol II, d'acord amb el que estableix l'Estatut, reconeix la concertació entre el Govern i els agents econòmics i socials com el mecanisme central de definició, seguiment i avaluació de la política industrial a Catalunya. En aquest sentit, aquest capítol regula la participació de les organitzacions sindicals, de les organitzacions empresarials i d'altres organitzacions i corporacions representatives d'interessos econòmics i professionals per mitjà de la creació del Consell de Política Industrial de Catalunya, que es configura com un òrgan de caràcter consultiu i de participació en les polítiques d'indústria, adscrit al departament competent en aquesta matèria.

El capítol III s'ocupa de la política de desenvolupament industrial basada en la societat del coneixement i en l'impuls de les noves tecnologies de la informació i la comunicació, tant per l'Administració com per les mateixes empreses.

Aquesta llei dedica també un capítol, el IV, a la qualitat industrial. Una política industrial integral és un aspecte que en justifica àmpliament el tractament en aquesta norma. En efecte, els instruments de la qualitat industrial, principalment la normalització i la certificació, sens perjudici del caràcter voluntari que tenen, són factors que continuaran essent molt importants en el mercat dels productes industrials i especialment en els serveis destinats a la producció, en un mercat amb una competitivitat molt intensa que tendirà a créixer en l'espai econòmic europeu. Per això, la continuïtat d'una política de qualitat industrial, que ja fa dècades que va començar a Catalunya, és una necessitat objectiva de qualsevol política industrial que persegueixi els objectius exposats per aquesta llei. Així, s'aborden principalment qüestions com ara les finalitats de la qualitat industrial –íntimament relacionades amb la competitivitat, la seguretat i la qualitat dels productes i els serveis– i les infraestructures de qualitat, constituïdes pels agents que intervenen en la seguretat industrial, a què fa referència la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial.

El títol III regula els instruments, les mesures i els programes de política industrial, crea l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, que es converteix en el principal instrument executor de la política industrial a Catalunya, tant pel que fa a la posada en marxa de polítiques d'innovació com a la internacionalització i la promoció de l'empresa catalana, i, finalment, crea l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat, un ens instrumental que es constitueix per a assolir la millora de l'eficàcia i permetre l'eficiència en la gestió de les entitats de diferent naturalesa jurídica que actuen en àmbits específics de l'activitat industrial.

El capítol I d'aquest títol regula els diferents instruments per mitjà dels quals l'Administració de la Generalitat, i concretament el departament competent en matèria d'indústria, ha de portar a terme la política industrial. Així, s'estableix que el departament competent en matèria d'indústria elabori un pla amb les directrius de política industrial, en el qual s'han d'incloure, al seu torn, diferents plans sectorials. En el marc d'aquest procés de planificació i posada en pràctica de la política industrial és on s'introdueix l'important paper de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, que és l'entitat encarregada de portar a terme l'elaboració de plans estratègics i l'execució de programes d'actuació en l'àmbit de la seva competència per a assolir diversos objectius, entre els quals cal destacar, a títol d'exemple, els següents: l'impuls i el desenvolupament tecnològic; el foment i l'impuls de la

internacionalització de l'empresa catalana, amb la finalitat de promocionar el comerç exterior; el foment de la cooperació interempresarial; la potenciació del capital humà, el talent i la creativitat amb el millorament de la qualificació tècnica i empresarial dels recursos humans, i, entre altres, la introducció de mesures que afavoreixin la cohesió social.

El capítol II regula l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, que es pot qualificar com l'instrument nuclear en el desenvolupament de la política industrial de Catalunya en un futur. A aquest efecte, es crea la dita Agència, com a entitat de dret públic sotmesa a dret privat, que s'adscriu al departament competent en matèria d'indústria i en els òrgans de govern de la qual participen, no només representants de l'Administració de la Generalitat, sinó també representants dels agents econòmics i socials, de les corporacions de dret públic i de les institucions, associacions i altres actors socials que tinguin relació directa amb les polítiques públiques en matèria de suport a l'empresa catalana. Es determinen, així mateix, quines són les finalitats i les funcions de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, que se situen principalment en els camps ja citats de la innovació, la internacionalització i la millora dels factors que incideixen directament en la productivitat i la rendibilitat de l'empresa catalana per mitjà de la incorporació de noves tecnologies, la definició d'estratègies, millores organitzatives i instruments de la societat del coneixement, i també l'afavoriment de l'optimització de la gestió dels recursos humans i financers de les empreses.

L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana té una estructura orgànica que pretén diferenciar clarament la relació entre "òrgan principal" i "òrgan secundari". Els òrgans principals són els de govern (el Consell Rector, el Consell d'Administració i la Presidència) i l'òrgan agent o de gestió és el conseller delegat o consellera delegada, que assumeix les funcions de la direcció general de l'Agència. Així mateix, es preveuen òrgans de suport, i la possibilitat que existeixin òrgans d'assessorament i de participació, d'acord amb el que estableixin els respectius estatuts de l'Agència.

Aquesta llei inclou també la possibilitat que els estatuts de l'Agència puguin preveure la constitució d'una àrea especialitzada que tingui com a objectiu executar les polítiques del Govern en l'àmbit del foment i la captació d'inversions a Catalunya en noves activitats empresarials estratègiques que aportin tecnologia i capacitat continuada d'innovació, entre altres. En definitiva, es tracta que l'Agència dugui a terme les funcions que fins ara complia l'Agència Catalana d'Inversions, que amb motiu de l'entrada en vigor d'aquesta llei desapareix, en produir-se la dissolució i la integració del Cidem a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana.

L'Agència disposa, segons el que determina aquesta llei, d'algunes singularitats en matèria de règim econòmic, pressupostari, de contractació, i també de personal, amb l'aposta per la configuració d'un personal directiu professional. La finalitat d'aquestes singularitats és que l'Agència pugui desenvolupar les seves funcions tant a l'interior de Catalunya –amb l'aposta per la innovació i la societat del coneixement–, com en els mercats internacionals –per mitjà de la promoció de l'empresa catalana i de la captació d'inversions al territori de Catalunya. Aquestes funcions tan transcendents de l'Agència, vinculades a la creació d'un marc institucional que ha de fomentar la política industrial i el desenvolupament de l'activitat empresarial, expliquen que excepcionalment s'hagi dotat l'Agència d'un règim singular en algunes qüestions. En aquest sentit, la posada en funcionament de manera immediata de l'Agència justifica l'entrada en vigor d'aquesta llei l'endemà de la publicació.

V. En coherència amb el que disposa el Pla de Govern, aquesta llei integra dins l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana el Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial de Catalunya (Cidem) i el Consorci per a la Promoció Comercial de Catalunya (Copca). A aquest efecte, es dissolen els dos organismes, sens perjudici que, tal com estableixen les disposicions transitòries i la disposició derogatòria,

aquestes entitats continuïn en funcionament fins que s'aprovin els estatuts de l'Agència i se'n constitueixin els òrgans de govern i de gestió.

Per tal que la matèria d'indústria es reguli per mitjà d'un únic text legal, s'autoritza el Govern perquè elabori un text refós d'aquesta llei i la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial. La refosa en un únic text amb rang i força de llei de les polítiques autonòmiques d'indústria ha de garantir la seguretat jurídica de les empreses catalanes. Finalment, la Llei inclou la clàusula d'habilitació de desplegament reglamentari, el qual ha de permetre la plena entrada en vigor de la Llei, en eliminar-ne el corresponent règim transitori.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

Aquesta llei té per objecte establir el marc normatiu de l'actuació pública relativa a l'activitat de les indústries i dels serveis destinats a la producció, en l'àmbit de les competències que l'Estatut d'autonomia atribueix a la Generalitat.

Article 2

Finalitats

Les finalitats d'aquesta llei són:

- a) Contribuir a la creació i el desenvolupament de l'activitat empresarial i protegir especialment l'economia productiva, l'activitat dels emprenedors i la de les petites i mitjanes empreses.
- b) Accelerar l'adaptació de l'activitat industrial i dels serveis destinats a la producció als canvis estructurals, amb el foment de la innovació, del valor afegit, de la internacionalització, de l'atracció d'inversions i de la millora continuada de la productivitat del teixit industrial de Catalunya.
- c) Contribuir al procés de transformació i modernització dels sectors industrials tradicionals.
- d) Afavorir i consolidar l'atracció d'inversions i els processos d'inversió industrial.
- e) Impulsar l'aplicació dels resultats de la investigació i el desenvolupament tecnològic a la indústria i als serveis destinats a la producció per mitjà del sistema català de recerca i innovació.
- f) Contribuir a potenciar el capital humà de les empreses i el desenvolupament del talent i de la creativitat.
- g) Definir un entorn favorable a la creació d'empreses pel que fa a les activitats econòmiques vinculades a la tecnologia, al coneixement i a la creativitat que puguin ésser nuclis de creixement i de canvi per al futur.
- h) Ésser el marc normatiu per al disseny d'un model propi de configuració de conglomerats productius especialitzats en el territori català, per mitjà de la potenciació de clústers, pols de competitivitat, sistemes productius locals, xarxes tecnològiques i de coneixement, associacions d'interès econòmic i grups empresarials.
- i) Impulsar una política comuna de recursos i estructures tecnològiques i de promoció empresarial que impliqui la gestió integrada de polígons industrials, parcs científics i tecnològics, zones d'activitat empresarial i viviers d'empreses arreu de Catalunya.
- j) Garantir la participació dels agents econòmics i socials més representatius a Catalunya en l'elaboració de les polítiques públiques sobre l'activitat industrial.
- k) Fomentar la qualitat industrial en els termes establerts per aquesta llei.
- l) Promoure la millora de la competitivitat de la indústria catalana.
- m) Contribuir a promoure la societat del coneixement per mitjà de l'aplicació i l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació.

- n) Contribuir a promoure el progrés i el creixement econòmic arreu de Catalunya d'acord amb el principi d'equilibri territorial.
- o) Contribuir a promoure la cohesió social i la creació de llocs de treball de qualitat en un mercat de treball que garanteixi la no-discriminació.
- p) Contribuir a afavorir l'esperit emprenedor, tenint en compte la responsabilitat social de l'empresa, la lliure iniciativa i les condicions de competència.

Article 3

Definicions i categories d'empresa

Als efectes d'aquesta llei, s'entén per:

- a) Empresa: l'entitat que exerceix una activitat econòmica, independentment de la seva forma jurídica.
- b) Titular de l'activitat: la persona física o jurídica que figura com a responsable davant l'Administració de les obligacions imposades per la normativa vigent.
- c) Microempresa, petita empresa i mitjana empresa: les empreses que compleixen els requisits establerts per la Recomanació de la Comissió 2003/361/CE, del 6 de maig, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses, o els que amb posterioritat es puguin establir.

Article 4

Àmbit d'aplicació

1. Aquesta llei s'aplica a les activitats de l'Administració de la Generalitat amb incidència sobre les empreses i els establiments que desenvolupen en l'àmbit no financer activitats industrials o de serveis destinats a la producció a Catalunya, definides en l'apartat 3, en tot allò no previst per la legislació específica corresponent i sens perjudici de les competències atribuïdes als departaments de la Generalitat.

2. Els objectius, els principis i les finalitats d'aquesta llei també són aplicables a l'activitat dels ens locals de Catalunya en matèria de suport a l'empresa, amb ple respecte a l'autonomia local i a les seves competències i potestats d'autoorganització.

3. Als efectes d'aquesta llei, les activitats industrials i de serveis destinats a la producció resten constituïdes per:

- a) Les activitats consistents en la transformació física, química o biològica de substàncies o components en nous productes, i les activitats que comportin qualsevol modificació, renovació o reconstrucció substancial d'articles i productes acabats o semielaborats.
- b) Les activitats de les indústries extractives i de producció i distribució d'energia i aigua.
- c) Les activitats mediambientals i de tractament, eliminació, gestió i valorització de residus.
- d) Les activitats de les indústries de la construcció.
- e) Les activitats relacionades amb la distribució de béns i serveis a altres sectors de l'economia.
- f) Les activitats de venda, lloguer, manteniment i reparació de maquinària, equips, material de transport i altres béns tangibles.
- g) Les activitats de serveis empresarials intensius en coneixement.
- h) Activitats de serveis operatius i de gestió d'instal·lacions productives.

Article 5

Llibertat d'exercici d'activitats industrials

1. En el marc de la llibertat d'empresa, es declara i es protegeix la llibertat d'exercici d'activitats industrials, que comprèn:

- a) La instal·lació, l'ampliació, el trasllat, la posada en marxa de l'activitat i el tancament d'establiments i instal·lacions, sens perjudici de les excepcions i les obligacions que siguin procedents.

b) La fabricació i la comercialització d'aparells, equips i productes industrials i la realització de processos i operacions industrials, sense altres requisits o limitacions que els derivats dels processos de certificació o declaració de conformitat, si hi ha normes que així ho estableixen.

2. L'exercici de l'activitat industrial requereix, amb caràcter general, la comunicació feta per mitjà de la inscripció en el Registre d'Establiments Industrials, d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

3. L'exercici d'activitats industrials requereix l'autorització administrativa prèvia de l'òrgan competent en cada cas, si així ho estableix una llei per raons d'interès públic o es deriva de tractats internacionals o normes comunitàries.

4. Les dades inscrites en el Registre d'Establiments Industrials tenen caràcter públic, amb les excepcions establertes per la normativa vigent del Registre i la relativa a la protecció de dades personals.

5. El Govern, en les relacions entre les diverses administracions públiques que actuen en matèria d'indústria, amb ple respecte pels principis de col·laboració, cooperació i informació mútua i pels àmbits competencials d'aquestes administracions, ha d'establir els mecanismes de coordinació necessaris per a agilitar la posada en marxa de les empreses i els establiments i afavorir el desenvolupament i el creixement de l'activitat industrial.

Article 6

Actuació pública en matèria d'activitat industrial i dels serveis destinats a la producció

1. Els òrgans competents han de desenvolupar les actuacions públiques relatives a l'activitat industrial i de serveis destinats a la producció de conformitat amb la realitat social, econòmica, tecnològica, mediambiental, sectorial i territorial, d'acord amb les línies d'actuació següents:

a) Fomentar una política industrial activa que promogui els millors models i pràctiques empresarials.

b) Establir les estratègies, els recursos i les directrius per a assolir els objectius de política industrial de Catalunya.

c) Establir el règim jurídic de l'activitat industrial i dels serveis destinats a la producció.

d) Gestionar, protegir i mantenir actualitzada la informació industrial de Catalunya, generant bases de dades homogènies, ordenades, fiables i públiques per a les entitats públiques o privades que ho sol·licitin, sens perjudici de la normativa aplicable en matèria de protecció de dades.

2. Per tal d'assolir les finalitats d'aquesta llei, els òrgans competents han de portar a terme, en particular, una activitat d'acompanyament, suport, promoció i foment de l'activitat industrial i dels serveis destinats a la producció.

TÍTOL II

De l'actuació administrativa, la participació institucional, les noves tecnologies i la qualitat industrial

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 7

Principis d'actuació

1. L'actuació administrativa en matèria d'indústria i serveis destinats a la producció, en el marc del que disposen els apartats 2 i 3 de l'article 71 de l'Estatut d'autonomia, es regeix pels principis de:

a) Llibertat d'establiment i d'exercici.

b) Actuació necessària, d'acord amb els principis d'eficàcia, eficiència, suficiència, proporcionalitat, qualitat de servei, gestió transparent per objectius i avaluació dels resultats.

c) Adaptació a les necessitats de l'activitat industrial i de serveis destinats a la producció, amb plena garantia de la legalitat, la seguretat i l'interès públic.

2. El Govern ha d'homogeneïtzar, harmonitzar, aclarir i simplificar les disposicions reglamentàries relatives a l'accés i l'exercici de l'activitat industrial i a la prestació dels serveis destinats a la producció, i ha de reduir i simplificar els tràmits administratius per a assolir la millora de la competitivitat de les empreses.

Article 8

Implantació territorial de l'activitat industrial

1. Les activitats industrials a Catalunya s'han de portar a terme en el marc d'un desenvolupament sostenible i d'una utilització racional dels recursos, promovent l'equilibri territorial.

2. El departament competent en matèria d'indústria, en col·laboració amb els departaments amb competències sectorials relacionades, i especialment amb el departament competent en matèria de política territorial, que ha d'emetre un informe preceptiu, ha de portar a terme una política de coordinació de recursos i estructures tecnològiques i de promoció empresarial que impliqui la gestió integrada del sostre industrial i tecnològic en àrees d'activitat econòmica, parcs científics, polígons industrials i centres tecnològics i viviers d'empreses arreu de Catalunya, per mitjà de l'elaboració d'un pla territorial sectorial que ha d'aprovar el Govern.

3. El pla territorial sectorial, en coherència amb el Pla territorial general de Catalunya, els plans territorials parcials i els plans directores territorials, ha d'incloure, com a mínim, una estimació de les necessitats, els dèficits i els desequilibris en la matèria objecte del pla, i també una quantificació de les necessitats de sostre per als espais on es duen a terme les diverses modalitats d'activitat econòmica establertes per l'apartat 2.

Article 9

Projectes d'interès general

El conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria, d'acord amb el que estableix la legislació corresponent i sens perjudici de les competències atribuïdes als diversos departaments, pot proposar al Govern, perquè els aprovi, projectes d'interès general amb l'objectiu de crear infraestructures que afavoreixin especialment les petites i mitjanes empreses industrials, la instal·lació d'indústries amb característiques singulars o els projectes que afavoreixin la transformació sectorial, la diversificació i el desenvolupament tecnològic del teixit industrial català.

Article 10

Competències

El departament competent en matèria d'indústria és l'encarregat de dissenyar i planificar l'actuació pública de suport a la indústria i els serveis destinats a la producció, i també d'executar les línies estratègiques d'actuació pública a què fa referència l'article 6. Aquestes actuacions s'han de portar a terme a l'empara del principi de coordinació administrativa, a fi d'assolir un exercici eficaç de les competències dels diversos departaments, de les entitats públiques que en depenguin i de les administracions públiques afectades, d'acord amb el que estableix l'article 4 amb relació a l'àmbit d'aplicació.

Article 11

Consulta preceptiva

El departament competent en matèria d'indústria ha d'ésser consultat preceptivament sobre les accions que poden incidir significativament en l'estructura del teixit industrial català i que fan referència a la normativa, els plans, els programes

i les mesures de foment de la qualitat que afecten l'activitat industrial i de serveis destinats a la producció.

CAPÍTOL II

Consell de Política Industrial

Article 12

Creació

Es crea el Consell de Política Industrial de Catalunya, com a organisme que participa en la definició d'objectius i la identificació dels instruments de política industrial més adequats per a cada sector d'activitat i els adapta a situacions i realitats noves.

Article 13

Naturalesa jurídica

1. El Consell de Política Industrial de Catalunya és un òrgan de participació institucional i de diàleg social entre les organitzacions sindicals i empresarials més representatives de Catalunya i l'Administració de la Generalitat en l'àmbit sectorial de la indústria i dels serveis relacionats amb les empreses.

2. El Consell de Política Industrial es configura com un òrgan de caràcter col·legiat, i és adscrit al departament competent en matèria d'indústria.

3. El Consell de Política Industrial actua amb total autonomia i independència en l'exercici de les seves funcions, per tal de complir les finalitats i els objectius establerts per aquesta llei i les disposicions que la despleguen. A aquest efecte, el Consell ha de disposar dels recursos humans i materials necessaris.

Article 14

Objectiu

El Consell de Política Industrial té l'objectiu d'accelerar el procés de transformació industrial per mitjà d'una política activa, previsor i eficaç que afavoreixi l'adaptació de les empreses dels diferents sectors d'activitat als canvis estructurals i la inversió productiva.

Article 15

Funcions

1. El Consell de Política Industrial de Catalunya té les funcions següents:

a) Definir plantejaments d'anticipació i gestió del canvi industrial d'aplicació sectorial i analitzar de quina manera els diferents sectors d'activitat industrial i de serveis destinats a la producció poden contribuir a l'assoliment dels objectius generals de política industrial.

b) Contribuir a desenvolupar les condicions necessàries perquè els processos de transformació industrial siguin compatibles amb la necessitat de millorament continu de la productivitat i amb la cohesió econòmica, social i territorial.

c) Afavorir el marc per a generar i atraure projectes d'inversió empresarial estratègics per a Catalunya en l'àmbit industrial i de serveis destinats a la producció.

d) Informar del Pla territorial sectorial i del Pla de política industrial, abans que s'aprovin, i també informar de les directrius sectorials o subsectorials que es desprenguin d'aquests plans.

2. El Consell de Política Industrial de Catalunya, amb la participació de l'Observatori de Prospectiva Industrial i la col·laboració, si escau, de les unitats o els ens adscrits al departament competent en matèria d'indústria, ha de:

a) Proposar millores dels instruments de política industrial amb l'objectiu d'adaptar-los, augmentar-ne l'eficàcia i fer-los més adequats a les noves situacions i realitats.

b) Avaluar l'impacte dels canvis en l'entorn productiu sobre l'estructura i l'organització empresarials i en la localització i la implantació territorial de la indústria i les empreses de serveis que s'hi relacionen.

c) Formular propostes de bones pràctiques de transformació industrial i promoure i difondre les bones pràctiques ja existents.

3. El Consell de Política Industrial ha de trametre anualment al Parlament un informe sobre els resultats assolits l'any anterior amb relació als objectius proposats.

Article 16

Òrgans

1. Els òrgans del Consell de Política Industrial de Catalunya són el Ple, la Presidència, la Vicepresidència i la Comissió de Polítiques Sectorials.

2. El Consell de Política Industrial pot constituir grups de treball en els àmbits d'actuació que li són propis.

3. El Consell de Política Industrial actua en ple, en comissió o, si escau, en grups de treball.

Article 17

Composició i membres

1. El president o presidenta del Consell de Política Industrial és el conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria, a qui correspon el nomenament dels membres, a proposta dels departaments i les associacions empresarials i sindicals que hi són representats.

2. El vicepresident o vicepresidenta del Consell de Política Industrial és el secretari o secretària sectorial en matèria d'indústria del departament competent en matèria d'indústria.

3. En la composició del Consell de Política Industrial hi ha d'haver representats els departaments amb competències vinculades a l'activitat industrial i de serveis relacionats amb les empreses, i també les associacions empresarials i sindicals més representatives.

4. La composició del Consell ha d'ésser paritària entre dones i homes. Per a complir aquest precepte, l'Administració de la Generalitat i les associacions empresarials i sindicals han de respectar la paritat tant en la designació com en la substitució dels membres que les representen.

5. El Ple del Consell de Política Industrial ha d'aprovar les seves normes de funcionament intern d'acord amb el que estableixen aquesta llei i les disposicions normatives que la despleguen. En aquestes normes es pot establir l'existència de grups de treball, de comissions de treball especialitzades i d'òrgans d'assessorament i de consulta, que poden comptar amb representants d'àmbit territorial, del món local, d'organitzacions professionals, de corporacions de dret públic representatives d'interessos econòmics i professionals, de cooperatives i d'entitats associatives del tercer sector, i també amb persones de referència i experts en els àmbits específics d'actuació del Consell.

CAPÍTOL III

Tecnologies de la informació i la comunicació

Article 18

Impuls de les noves tecnologies en l'àmbit de l'Administració

El departament competent en matèria d'indústria i els organismes que en depenguin han d'impulsar l'ús intern de les tecnologies de la informació i la comunicació.

Article 19

Servei bàsic electrònic

1. Si un dels serveis encomanats al departament competent es pot oferir per mitjà de sistemes electrònics i telemàtics de manera segura i amb garanties d'eficàcia, i es considera bàsic en funció de les seves mateixes finalitats o per al desenvolupament

econòmic i social de la societat catalana, pot ésser declarat *servei bàsic electrònic* pel conseller o consellera competent.

2. Declarat un servei com a bàsic, l'Administració n'ha d'impulsar la implantació com a servei electrònic i interactiu, disponible de manera electrònica.

3. Es reconeix el dret de les indústries i dels serveis destinats a la producció a relacionar-se amb el departament competent en matèria d'indústria per mitjans telemàtics i electrònics en els termes establerts per la legislació vigent.

4. El departament competent en matèria d'indústria, en l'exercici de les seves competències, ha d'utilitzar les tecnologies de la informació en les relacions amb les empreses, d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

Article 20

Sistemes d'intercanvi d'informació

1. El departament competent en matèria d'indústria pot regular sistemes d'intercanvi d'informació per via telemàtica amb els agents del sistema de qualitat industrial a què fa referència l'article 23.1. L'objecte d'aplicació ha de seguir les línies marcades per la planificació general del Govern sobre protecció i seguretat de dades i sobre tècniques, mitjans i sistemes electrònics, informàtics i telemàtics.

2. Les aplicacions electròniques, informàtiques i telemàtiques que, en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei, són utilitzades pel departament competent en matèria d'indústria en l'exercici de les seves competències han d'ésser aprovades prèviament pel conseller o consellera del departament.

Article 21

Efectes

La informació i la documentació trameses per mitjà de tècniques i sistemes electrònics, informàtics i telemàtics regulats tenen la validesa i l'eficàcia establertes legalment.

CAPÍTOL IV

Qualitat industrial

Article 22

Finalitats i foment de la qualitat industrial

1. L'Administració de la Generalitat ha d'assumir l'objectiu d'implantar sistemes de gestió de la qualitat en els serveis públics vinculats a les activitats industrials i de serveis destinats a la producció.

2. El departament competent en matèria d'indústria ha de promoure i impulsar la qualitat industrial de les empreses, amb la finalitat de fomentar la competitivitat i la seguretat i la qualitat dels processos i els productes i serveis oferts per les empreses, i ha d'impulsar i promoure la implantació i la millora dels sistemes de gestió de la qualitat a les empreses, i també l'adquisició per les administracions públiques catalanes de productes conformes amb les normes tècniques aplicables.

3. L'activitat de foment de la qualitat industrial s'ha de portar a terme amb la participació d'agents socials, sectors i parts interessades de l'activitat economicosocial afectats per aquestes mesures.

4. Els estàndards de qualitat no tenen caràcter obligatori, llevat que així ho exigeixi una disposició legal. Per raons de seguretat o per motius d'interès general es pot exigir, per reglament, el compliment d'aspectes determinats de l'àmbit voluntari de la qualitat.

Article 23

Agents del sistema de qualitat industrial

1. La consecució de les finalitats en matèria de qualitat industrial establertes per aquesta llei s'ha de portar a terme per mitjà dels agents a què fa referència l'article 5

de la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial, els quals, als efectes del que estableix la present llei, formen part de la infraestructura de la qualitat.

2. Les funcions dels agents que formen part de la infraestructura de la qualitat, els requisits perquè puguin ésser autoritzats, les obligacions que han de complir i llurs responsabilitats es regulen pel que disposen la Llei 12/2008 i les normes que la despleguen.

3. Els agents que actuen exclusivament en l'àmbit voluntari de la qualitat industrial no estan sotmesos al règim a què és sotmès l'àmbit obligatori de la seguretat industrial, sens perjudici que han d'estar constituïts i han d'operar de manera que resti garantida la imparcialitat i la competència tècnica de llurs actuacions.

4. Els requisits i les obligacions que han de complir els agents del sistema de qualitat industrial s'han d'ajustar al que estableix la normativa comunitària, perquè puguin ésser reconeguts per altres entitats o organismes dels estats membres de la Unió Europea.

TÍTOL III

De les mesures de política industrial, de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana i de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials

CAPÍTOL I

Instruments, mesures i programes de política industrial

Article 24

Instruments i directrius de política industrial

1. El Govern i l'Administració de la Generalitat, d'acord amb els principis d'actuació establerts per aquesta llei, han de posar a disposició de les empreses i de les institucions públiques i privades que s'hi relacionen, els instruments de política industrial i els mecanismes de suport empresarial més adequats en cada moment per a assolir els objectius establerts per aquesta llei.

2. El departament competent en matèria d'indústria pot elaborar el pla de política industrial i les directrius sectorials o subsectorials pertinents. En el procés d'elaboració del pla de política industrial hi han de participar els agents econòmics i socials més representatius a Catalunya, i també els departaments amb competències sectorials vinculades amb la indústria i els serveis destinats a la producció. El pla ha d'ésser aprovat pel Govern i ha de contenir, com a mínim, el període de vigència, el diagnòstic, els objectius, les directrius i els instruments de política industrial; un càlcul dels recursos públics necessaris per a executar-lo, i els mecanismes d'avaluació corresponents.

Article 25

Mesures d'acompanyament i programes de suport

1. El suport del Govern i de l'Administració de la Generalitat a l'activitat industrial i als serveis destinats a la producció s'ha de portar a terme d'acord amb les directrius de política industrial i per mitjà d'actuacions d'acompanyament, promoció i foment agrupades en plans estratègics i programes de suport específics que han d'atendre especialment les petites i mitjanes empreses.

2. El pla de política industrial i els programes d'actuació de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, creada per aquesta llei, i els d'altres organismes que actuen totalment o parcialment en el mateix àmbit competencial, han d'incloure les directrius vigents de política industrial en els àmbits de la recerca, la innovació i la internacionalització, i també els principis continguts en els plans sectorials que afecten l'empresa i han estat aprovats pel Govern.

Article 26

Objectius dels plans i programes en matèria de promoció industrial

1. Els plans i programes a què fan referència els articles 24 i 25 han de tenir els objectius següents:

a) Impulsar la innovació i el desenvolupament tecnològic i la generació de recursos i infraestructures científiques i tecnològiques d'utilització col·lectiva, per mitjà de projectes de recerca i desenvolupament en les àrees bàsiques i aplicades al servei de la competitivitat.

b) Impulsar plans d'innovació i col·laborar amb la resta d'agents del sistema català de recerca i innovació, i fomentar la capacitat i la demanda innovadora de les empreses catalanes.

c) Impulsar la internacionalització de l'empresa catalana afavorint el manteniment dels centres de decisió i les activitats de major valor afegit a Catalunya, amb l'objectiu de promocionar el comerç exterior, afavorir la dimensió òptima de les empreses catalanes i fomentar la implantació productiva de les empreses catalanes als mercats exteriors.

d) Desenvolupar l'activitat industrial i de serveis destinats a la producció per mitjà de la captació d'inversions que comportin un reforç estructural del teixit productiu de Catalunya, sempre d'acord amb les finalitats establertes per aquesta llei.

e) Fomentar la cooperació entre les empreses, i entre aquestes i altres institucions, amb l'objecte de potenciar clústers, pols de competitivitat, sistemes productius locals, xarxes de coneixement, associacions d'interès econòmic, grups empresarials i conglomerats productius o tecnològics, especialment pel que fa a les petites i mitjanes empreses.

f) Augmentar l'adaptabilitat de les empreses als canvis estructurals i a les transformacions industrials.

g) Donar suport a la transformació i la modernització dels sectors industrials tradicionals potenciant-ne la capacitat generadora de valor afegit i d'innovació.

h) Afavorir i consolidar l'atracció d'inversions i adoptar mesures per a evitar els processos de deslocalització industrial i la pèrdua de teixit industrial a Catalunya que comporten aquests processos.

i) Contribuir a potenciar el capital humà, el talent i la creativitat amb el millorament de la qualificació professional tècnica i empresarial dels recursos humans, amb l'adaptació de les empreses i de llur personal als canvis tècnics, organitzatius i gerencials, i facilitant la mobilitat del capital humà i l'atracció de talent.

j) Contribuir a impulsar la creació d'empreses i llur creixement en segments d'alt valor afegit i activitats de base tecnològica per tot el territori de Catalunya.

2. Els plans i programes a què fan referència els articles 24 i 25, a més dels objectius establerts per l'apartat 1, poden incloure els objectius següents:

a) Fomentar la competitivitat de la indústria catalana per mitjà del millorament de la productivitat i la innovació en processos, productes i serveis.

b) Obtenir una ocupació de qualitat i vetllar per la igualtat d'oportunitats.

c) Impulsar l'ús racional, eficient i proporcionat de les primeres matèries i dels recursos energètics i hídrics.

d) Afavorir l'adopció de mesures que fomentin el desenvolupament sostenible i un medi ambient adequat.

e) Fomentar el desenvolupament harmònic de Catalunya amb la finalitat de reforçar la cohesió econòmica i social, per mitjà del desenvolupament especial de les zones amb desocupació o amb un pes demogràfic descendent.

f) Fomentar la responsabilitat social.

g) Fomentar la informació, la consulta i la participació entre els treballadors.

Article 27

Programes de suport empresarial

El suport a l'activitat empresarial s'ha de portar a terme mitjançant els plans i programes, i també amb altres instruments aprovats pel Parlament, el Govern o els

departaments amb competències sectorials per mitjà de les disposicions normatives corresponents. Aquests instruments poden contenir mesures de foment de contingut econòmic, i també, si escau, articular serveis i altres instruments de suport, que han d'ésser desenvolupats per reglament.

Article 28

Competències en matèria de promoció industrial

Correspon al Govern, amb caràcter general i en el marc de les atribucions pròpies i d'acord amb les determinacions de l'article 10, aprovar els requisits generals de les mesures de foment i de promoció de contingut econòmic, els quals han de determinar els elements essencials per a posar-les en pràctica, i correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria aprovar les bases de les convocatòries de les mesures de foment i de promoció industrial.

Article 29

Règim jurídic dels plans, els programes i les mesures de promoció industrial

1. Els plans, els programes i les mesures de promoció industrial han de respectar, en tots els casos, la normativa comunitària en matèria de defensa de la competència. Així mateix, i pel que fa a la concessió d'ajuts, s'han d'ajustar als preceptes del dret comunitari.

2. La gestió de les subvencions es regeix per la normativa pròpia aplicable. La normativa de subvencions té caràcter supletori per a la resta de mesures de foment.

CAPÍTOL II

L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana

SECCIÓ PRIMERA

Disposicions generals

Article 30

Creació, objecte i naturalesa

1. Es crea l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, que és l'organisme que executa les polítiques de la Generalitat en els àmbits de la innovació, la transferència tecnològica, la internacionalització, el foment i la captació d'inversions a Catalunya i la millora continuada de la productivitat de l'empresa catalana.

2. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana s'adscriu al departament competent en matèria d'indústria. El departament exerceix el control d'eficàcia i d'eficiència sobre l'activitat de l'Agència per garantir la màxima diligència en el compliment de les seves funcions i en la prestació dels seus serveis.

3. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana és una entitat de dret públic de la Generalitat que actua subjecta al dret privat, amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar, patrimoni propi i plena autonomia funcional i de gestió per a complir les seves funcions.

4. Participen en els òrgans de govern de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, en els termes establerts per aquesta llei i pels estatuts de l'Agència, representants de les institucions, les corporacions de dret públic, les associacions i els agents socials l'activitat dels quals té relació directa amb la innovació i la internacionalització.

Article 31

Règim jurídic

1. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana es regeix per aquesta llei, pel seus estatuts, pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i per la resta de normativa aplicable.

2. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana sotmet la seva activitat en les relacions externes, amb caràcter general, a les normes de dret civil, mercantil i laboral que li són aplicables, llevat dels actes que impliquen l'exercici de potestats públiques, que resten sotmesos al dret públic.

3. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana se sotmet al dret públic en les relacions amb el departament al qual és adscrita, en el règim d'adopció d'acords i en l'organització i el funcionament dels òrgans col·legiats de govern, als quals és aplicable la normativa general sobre òrgans col·legiats de l'Administració de la Generalitat, i també la resta de matèries que, d'acord amb aquesta llei, resten subjectes al dret públic.

4. Les resolucions del Consell Rector, del Consell d'Administració i del conseller delegat o consellera delegada de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana posen fi a la via administrativa. Contra aquestes resolucions es pot interposar un recurs potestatiu de reposició o directament un recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 32

Finalitat i funcions

1. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana té com a finalitat la promoció i el desenvolupament de l'empresa catalana per mitjà de l'execució de les actuacions i el desplegament dels serveis de suport necessaris per a impulsar la competitivitat del sector empresarial català i la presència i la interrelació d'aquest sector en els mercats internacionals.

2. Les funcions de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana són:

a) El foment de la internacionalització, la innovació i l'atracció d'inversió empresarial productiva en tots els seus aspectes.

b) La creació d'empreses, el foment de l'emprenedoria i la promoció empresarial en activitats tecnològiques i d'alt valor afegit.

c) La transferència de coneixement i la incorporació al sector empresarial dels resultats de la recerca i de les noves tecnologies.

d) L'impuls de la capacitat i la demanda innovadora de les empreses catalanes per mitjà d'instruments que reforcin el capital, amb suport directe a la recerca, el desenvolupament i la innovació (R+D+I) i amb l'ús de la compra pública de tecnologia innovadora (CPTI).

e) L'impuls de la competitivitat empresarial per mitjà de la incorporació d'instruments de la societat de la informació i millores organitzatives.

f) L'adaptació de l'organització i la prestació dels seus serveis a les problemàtiques canviants i el garantiment d'una utilització òptima dels mitjans disponibles.

g) L'afavoriment de l'optimització de la gestió dels recursos humans i financers de les empreses.

h) Qualsevol altra que li sigui encomanada per aquesta llei.

3. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, per tal d'exercir les funcions establertes per l'apartat 1, ha de determinar els mecanismes necessaris, basats en el rigor, la transparència i l'optimització dels recursos humans i financers, i ha de disposar de l'estructura i els mitjans necessaris que permetin als òrgans de govern exercir una direcció eficaç i eficient de la institució i garanteixin una participació efectiva de tots els implicats.

4. Els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana poden preveure la constitució d'una àrea especialitzada de l'Agència que tingui com a objectiu executar les polítiques del Govern en l'àmbit del foment i la captació d'inversions a Catalunya en noves activitats empresarials estratègiques que aportin tecnologia, capacitat continuada d'innovació, complementarietat amb el teixit empresarial existent, capacitat exportadora, capacitat d'arrossegament d'altres inversions en el seu entorn i ocupació estable i de qualitat, de conformitat amb les finalitats d'aquesta llei.

5. Els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana han de determinar, d'acord amb la finalitat i les funcions establertes per aquest article, els objectius

que ha d'assolir l'Agència, i també l'estructura organitzativa necessària per al compliment de les funcions establertes per l'apartat 2.

6. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana pot portar a terme les seves activitats per mitjà de convenis, societats, fundacions o altres fórmules de col·laboració amb les corporacions de dret públic, associacions, agents socials i altres entitats públiques o privades, en els termes establerts pels seus estatuts, pel Decret legislatiu 2/2004, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i per la resta de la normativa aplicable. L'Agència pot constituir el capital de qualsevol entitat que adopti la forma de societat mercantil, o participar-hi, i també de qualsevol altre ens, públic o privat i amb ànim de lucre o sense, l'objecte social del qual estigui relacionat amb la finalitat i els objectius de l'Agència.

7. El Govern pot delegar en l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana la representació en els consorcis, en els ens o en els òrgans mixtos constituïts o que es constitueixin, l'objecte dels quals estigui relacionat amb les activitats d'innovació, internacionalització i promoció de l'empresa catalana.

SECCIÓ SEGONA

Estructura orgànica

Article 33

Òrgans

1. Els òrgans de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana es classifiquen en òrgans de govern i òrgans de gestió. Els estatuts de l'Agència poden establir l'existència d'òrgans d'assessorament estratègic i de participació.

2. Els òrgans de govern de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana són els següents:

- a) El Consell Rector.
- b) El Consell d'Administració.
- c) La Presidència.

3. L'òrgan de gestió de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana és el conseller delegat o consellera delegada.

4. Els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana han d'establir la creació d'una unitat especialitzada de suport tècnic als òrgans col·legiats de govern en l'exercici de llurs funcions.

Article 34

El Consell Rector

1. El Consell Rector és l'òrgan de govern que té com a funcions principals planificar, supervisar i controlar l'activitat de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana. El Consell Rector ha d'afavorir, en els termes que estableixen els estatuts de l'Agència, la presència dels interessos dels actors econòmics i socials que poden resultar afectats per les polítiques públiques en matèria de suport a l'empresa catalana.

2. El Consell Rector és integrat pels membres següents:

- a) El conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria, en qualitat de president o presidenta.
- b) El secretari o secretària sectorial en matèria d'indústria del departament competent en matèria d'indústria, en qualitat de vicepresident o vicepresidenta.
- c) El conseller delegat o consellera delegada de l'Agència.
- d) Representants del departament competent en matèria d'indústria, nomenats pel conseller o consellera d'aquest departament.

e) Representants d'altres departaments de la Generalitat amb competències vinculades al suport de la competitivitat empresarial, nomenats pel conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria a proposta del departament corresponent.

- f) Representants de l'Administració local.
- g) Representants de les organitzacions empresarials i sindicals més representatives a Catalunya, nomenats pel conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria a proposta d'aquestes organitzacions.
- h) Representants del Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya, nomenats pel conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria a proposta de les cambres.
- i) Representants d'institucions o altres organitzacions que tinguin relació directa amb les polítiques públiques en matèria de suport a l'empresa catalana i persones de prestigi reconegut en l'àmbit de la innovació o la internacionalització, nomenats pel conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria a proposta de les institucions i organitzacions representades.

Article 35

El Consell d'Administració

1. El Consell d'Administració és l'òrgan de govern al qual correspon la decisió i la direcció de l'activitat de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana.
2. El Consell d'Administració és integrat per un mínim de vuit membres i un màxim de dotze.
3. Formen part del Consell d'Administració, necessàriament, els membres següents:
 - a) El conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria, en qualitat de president o presidenta.
 - b) El secretari o secretària sectorial en matèria d'indústria, del departament competent en matèria d'indústria, en qualitat de vicepresident o vicepresidenta.
 - c) El conseller delegat o consellera delegada de l'Agència.
4. Els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana han de determinar i establir la procedència de la resta de membres del Consell d'Administració.
5. Els representants en el Consell d'Administració han de pertànyer, en tots els casos, al Consell Rector.

Article 36

La Presidència

1. La Presidència de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, que és també la del Consell Rector i la del Consell d'Administració, correspon al conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria.
2. Les funcions del president o presidenta han d'ésser determinades pels estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana.
3. El president o presidenta del Consell d'Administració pot delegar l'exercici de les seves funcions en la persona que ocupi la vicepresidència.

Article 37

El conseller delegat o consellera delegada

1. El conseller delegat o consellera delegada és l'òrgan de gestió encarregat de la direcció general de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana i és nomenat i separat pel Govern a instàncies del Consell d'Administració i a proposta de la Presidència. El càrrec ha de correspondre a una persona amb qualificacions professionals acreditades i que tingui competència i experiència per a complir les funcions assignades.
2. Es pot crear, adscrita al conseller delegat o consellera delegada, una unitat de suport per a l'exercici de les funcions executives d'aquest òrgan, en els termes que determinin els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana.
3. Els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana poden establir requisits complementaris per a accedir a la condició de conseller delegat o consellera delegada i han de determinar les funcions atribuïdes a aquest càrrec.

SECCIÓ TERCERA

Règim de personal, de contractació, econòmic i patrimonial, i règim de control de la gestió

Article 38

Personal al servei de l'Agència

1. El personal de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana es vincula amb la mateixa Agència per mitjà d'una relació de caràcter laboral.

2. La selecció del personal de l'Agència de Suport a l'Agència Catalana s'ha de fer d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, de conformitat amb la legislació aplicable en aquesta matèria.

3. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana ha d'elaborar i aprovar la seva relació de llocs de treball, dins el marc d'actuació que, en matèria de recursos humans, s'estableixi en el contracte de gestió.

4. Correspon al Consell d'Administració aprovar l'estructura organitzativa de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana.

Article 39

Personal directiu professional

Els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana han de determinar el règim del personal directiu professional de l'Agència d'acord amb els criteris següents:

a) Els estatuts han d'establir quins són els criteris per a considerar que un lloc de treball està reservat al personal directiu professional.

b) Els estatuts han de determinar el sistema i l'òrgan o els òrgans competents per dur a terme el procediment selectiu previ a la designació. El procediment selectiu s'ha de regir pels principis de mèrit, capacitat i idoneïtat, i també pels de publicitat i concurrència.

c) El personal directiu de primer nivell o màxima responsabilitat, en funció del que estableixin els estatuts, té la consideració de personal laboral d'alta direcció.

d) El personal directiu professional resta sotmès a avaluació d'acord amb el que determinin els estatuts.

e) Una part de les retribucions del personal directiu professional es consideren retribucions variables en funció dels resultats de la gestió.

f) El personal directiu professional, llevat de les excepcions reconegudes per aquesta llei i de les que determinin els estatuts, només pot ésser cessat per la finalització del període pel qual ha estat nomenat o, si s'escau, perquè ha obtingut resultats insuficients en la gestió, determinats per una avaluació negativa.

Article 40

Contractació

1. El règim de contractació de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana és el que estableix la Llei de l'Estat 30/2007, del 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

2. L'òrgan de contractació de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana és el conseller delegat o la consellera delegada.

Article 41

Recursos econòmics

1. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana disposa dels recursos econòmics següents:

a) Les assignacions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat, incloses les derivades del contracte de gestió.

b) Els ingressos propis que percebi com a contraprestació per les activitats que porti a terme com a conseqüència de contractes, convenis o disposicions legals establerts amb altres entitats públiques, privades o persones físiques.

- c) Els rendiments procedents de les tarifes percebudes per serveis prestats directament, que tenen la consideració de preus privats.
- d) Les quantitats obtingudes per l'alienació d'actius fixos i pel rendiment dels béns i els valors que constitueixen el seu patrimoni.
- e) Els procedents dels crèdits, els préstecs i les altres operacions financeres que es concertin i estiguin reflectides en la Llei de pressupostos de la Generalitat.
- f) Les aportacions, si s'escau, dels membres.
- g) Les subvencions, les donacions i qualsevol altra aportació voluntària d'entitats públiques i privades.
- h) La resta d'ingressos de dret públic o privat que s'autoritzin.
- i) Qualsevol altre ingrés que li sigui atribuït i sigui compatible amb la naturalesa i les finalitats de l'Agència.

2. Els recursos de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana tenen caràcter finalista, atès que són destinats a la consecució dels objectius de l'entitat.

3. Els recursos que es deriven dels apartats 1.d i e i no apareixen inicialment en el pressupost de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana es poden destinar a finançar despeses excepcionals per acord del Consell d'Administració.

4. Els recursos que es deriven dels apartats 1.f i g i no apareixen inicialment en el pressupost de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana es poden destinar a finançar despeses excepcionals per acord del Consell Rector.

5. El recurs a l'endeutament es pot portar a terme d'acord amb la normativa vigent de la Generalitat. No obstant el que estableix la legislació general i les lleis anuals de pressupostos, i per tal d'atendre desfasaments temporals de tresoreria, l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana pot contractar pòlisses de crèdit o préstec, sempre que el saldo viu no superi el 10% del pressupost de l'Agència.

6. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana pot subscriure, en els termes i les condicions establertes per la normativa aplicable a l'Administració de la Generalitat, convenis de col·laboració amb entitats públiques pertanyents a altres administracions en els àmbits d'actuació que, directament o indirectament, li són propis. Així mateix, pot subscriure convenis amb entitats privades que tinguin un interès específic en la realització d'accions vinculades a l'àmbit d'actuació de l'Agència.

Article 42

Pressupost

1. El Consell d'Administració ha d'elaborar l'avantprojecte de pressupost de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana i l'ha d'elevat al Consell Rector perquè l'aprovi.

2. L'avantprojecte de pressupost de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, un cop aprovat pel Consell Rector, s'ha de trametre al departament d'adscripció perquè aquest el traslladi al departament competent en matèria d'economia i finances. Un cop aprovat per aquest departament, l'avantprojecte s'ha d'incorporar al projecte de llei dels pressupostos de la Generalitat perquè el Govern l'aprovi i el trameti al Parlament.

3. El pressupost de despeses de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana té caràcter limitatiu per l'import global i caràcter estimatiu per a la distribució dels crèdits en categories econòmiques.

4. L'autorització de les variacions pressupostàries correspon:

a) Al departament competent en matèria d'economia i finances, en el cas de les variacions de la quantia global del pressupost i en el cas de les que afectin despeses de personal, a iniciativa del Consell d'Administració i a proposta del Consell Rector.

b) Al Consell d'Administració, en el cas de la resta de variacions.

5. Els romanents de crèdit que resultin de la liquidació de l'exercici pressupostari no afectats al finançament de l'exercici següent es poden aplicar al pressupost d'ingressos i destinar-se a finançar l'increment de despeses per acord del Consell d'Administració, que n'ha de donar compte al Consell Rector. El dèficit derivat

de l'incompliment de les estimacions d'ingressos anuals s'ha de compensar de la manera que estableixi el contracte de gestió.

6. L'execució del pressupost de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana correspon al Consell d'Administració i al conseller delegat o consellera delegada, que elaboren i trameten al Consell Rector un estat d'execució pressupostària amb la periodicitat que estableixin els estatuts de l'Agència.

7. Pel que fa a les qüestions pressupostàries altres que les regulades pels apartats 1 a 6, el pressupost de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana es regeix pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya; pel Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i per les successives lleis de pressupostos de la Generalitat.

Article 43

Contracte de gestió

1. Les relacions de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana amb el departament al qual és adscrita, sens perjudici del que estableix l'article 53 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, s'articulen per mitjà d'un contracte de gestió de caràcter pluriennal.

2. El contracte de gestió a què fa referència l'apartat 1 ha d'establir els elements que s'han de determinar en els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana i ha d'incloure, com a mínim, la definició dels objectius que ha d'assolir l'Agència, la previsió de resultats que ha d'obtenir en la seva gestió i els instruments de seguiment i control a què ha de sotmetre la seva activitat.

Article 44

Patrimoni

1. Constitueixen el patrimoni de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana els béns i els drets que li adscriu l'Administració de la Generalitat, i els béns i drets propis, de qualsevol naturalesa, que adquireixi per qualsevol títol, d'acord amb aquesta Llei.

2. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana ha d'establir la comptabilitat i els registres que permetin conèixer la naturalesa, la titularitat i la destinació dels seus béns i drets, propis o adscrits, sens perjudici de les competències dels altres ens i organismes en matèria d'indústria i de serveis destinats a la producció.

3. Els béns i els drets que l'Administració de la Generalitat adscriu a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana s'han de reincorporar al patrimoni de l'Administració de la Generalitat en les mateixes condicions que tenien en el moment de produir-se l'adscripció, en el cas que l'Agència s'extingeixi o modifiqui les seves funcions i sempre que aquesta modificació tingui incidència en els béns i drets esmentats. Els béns i els drets adscrits per l'Administració de la Generalitat a l'Agència també es reincorporen al patrimoni de l'Administració de la Generalitat en el cas que no es dediquin al compliment de les finalitats establertes. En aquest cas, la Generalitat, amb la taxació de llur valor pericial, n'ha d'exigir els detriments avaluats.

4. La gestió del patrimoni de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana s'ha d'ajustar, llevat de les excepcions establertes per aquesta llei, al que disposa el Decret legislatiu 2/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei 4/1985, del 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana; el Decret legislatiu 1/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de patrimoni de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i la resta de normes aplicables en matèria de patrimoni.

5. Els béns adscrits a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana que tenen la consideració de béns de domini públic gaudeixen de les exempcions tributàries que corresponen als béns d'aquesta naturalesa. Els béns adquirits d'una altra manera s'han d'incorporar al patrimoni de l'Agència.

6. Els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana poden establir la possibilitat que l'Agència adquireixi béns immobles per complir les seves finalitats, amb l'autorització prèvia del departament competent en matèria de patrimoni. Així mateix, els estatuts poden establir que els béns immobles propis de l'Agència que deixin d'ésser necessaris per al compliment de les seves finalitats puguin ésser alienats per aquesta, amb l'autorització prèvia del departament competent en matèria d'economia i finances.

Article 45

Comptabilitat

1. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana resta sotmesa al règim de comptabilitat pública establert per la legislació de finances públiques de la Generalitat, llevat dels aspectes establerts per aquesta llei.

2. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana ha d'ordenar la seva comptabilitat d'acord amb el Pla general comptable.

3. L'Agència de Suport a l'Empresa Catalana ha de disposar d'un sistema d'informació econòmica que reflecteixi, per mitjà d'estats de comptes i informes, l'estat del seu patrimoni, la situació financera i els resultats i l'execució del seu patrimoni, i també la informació de costos sobre la seva activitat; aquesta informació ha d'ésser suficient per a una adopció de decisions correcta i eficient i ha de permetre fer un seguiment fidel del compliment dels compromisos assumits en el contracte de gestió.

Article 46

Control econòmic i de gestió

1. El control extern de la gestió econòmica i financera de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana correspon a la Sindicatura de Comptes i al Tribunal de Comptes, d'acord amb llur normativa específica.

2. El control intern de la gestió econòmica i financera de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana correspon a la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya, i es fa pel sistema d'auditories, d'acord amb el que disposa el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

3. Sens perjudici dels controls a què fan referència els apartats 1 i 2, l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana resta sotmesa al control d'eficàcia pel que fa al compliment dels objectius fixats en el contracte de gestió. Fins que no es determini per reglament l'instrument d'avaluació de l'Agència, el departament competent en matèria d'indústria ha de definir els mecanismes de control d'eficàcia del contracte de gestió.

CAPÍTOL III

Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat

SECCIÓ PRIMERA

Disposicions generals

Article 47

Creació

1. Es crea l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat, a fi de dotar la Generalitat d'un ens instrumental que millori l'eficàcia i permeti l'eficiència en la gestió de les entitats de diferent naturalesa jurídica que actuen en àmbits específics de l'activitat industrial.

2. L'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat és adscrit al departament competent en matèria d'indústria.

Article 48

Naturalesa i règim jurídic

1. L'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat és una entitat de dret públic de la Generalitat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, que ajusta la seva activitat al dret privat, amb caràcter general, llevat de les excepcions que determinin les lleis.

2. L'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat es regeix per aquesta llei; pel text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, del 31 de desembre; pels seus estatuts, i per les altres lleis i disposicions que li siguin aplicables.

Article 49

Funcions

Són funcions de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat les següents:

a) La coordinació i la gestió de la participació relativa a les societats mercantils del sector industrial les accions o participacions de les quals siguin propietat de l'Administració de la Generalitat, o de les entitats que li assigni el Govern, de les incloses en l'article 1.b del text refós de la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana, sempre que estiguin adscrites al departament competent en matèria d'indústria.

b) La coordinació de l'activitat del Laboratori General d'Assaigs i Investigacions, de l'Institut d'Investigació Aplicada a l'Automòbil i d'altres entitats de dret públic de la Generalitat que ajusten llur activitat al dret privat, de característiques anàlogues a aquestes, sempre que estiguin adscrites al departament competent en matèria d'indústria i el Govern així ho determini.

Article 50

Accions i participacions de titularitat de l'Ens

1. L'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat és titular de totes les accions representatives del capital de la societat Empresa de Promoció i Localització Industrial de Catalunya, SA.

2. El Govern, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria, pot acordar d'incorporar a l'Ens altres accions i participacions de les societats mercantils del sector industrial de la Generalitat. L'Ens adquireix el ple domini d'aquestes accions i participacions des de l'adopció de l'acord, la certificació del qual és títol acreditatiu de la nova titularitat a tots els efectes.

SECCIÓ SEGONA

Estructura orgànica

Article 51

Òrgans

Són òrgans de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat la Presidència i el Consell d'Administració, i també els òrgans de caràcter complementari que es determinin en els estatuts de l'entitat. L'Ens té un director o directora nomenat pel Govern, amb les funcions que es determinin en els estatuts de l'entitat.

Article 52

La Presidència

La Presidència de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat correspon al conseller o consellera del departament

competent en matèria d'indústria o a la persona que es determini per reglament. Les funcions del president o presidenta s'han de determinar en els estatuts de l'entitat.

Article 53

El Consell d'Administració

1. El Consell d'Administració és integrat pel president o presidenta i pels representants del Govern que es determinin per reglament.
2. Els membres del Consell d'Administració són nomenats pel Govern, a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria d'indústria.
3. Els estatuts de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat han de determinar la composició, les funcions i les normes de funcionament del Consell d'Administració.
4. Correspon al Consell d'Administració d'aprovar l'estructura organitzativa de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat.

SECCIÓ TERCERA

Règim del personal, econòmic i de gestió

Article 54

Règim del personal

Les relacions entre l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat i el seu personal es regeixen per les normes laborals. El personal laboral resta subjecte a la normativa bàsica en matèria d'ocupació pública i al desplegament legislatiu que d'aquesta matèria porti a terme la Generalitat.

Article 55

Recursos econòmics

Els recursos econòmics de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat són:

- a) Els crèdits assignats en els pressupostos de la Generalitat.
- b) Les subvencions, els ajuts i les donacions de persones públiques o privades.
- c) Els rendiments o els productes dels béns propis.
- d) Els crèdits i els préstecs que li siguin concedits.
- e) Qualsevol altre ingrés d'acord amb el dret.

Article 56

Contracte de gestió

1. Les relacions de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat amb el departament al qual és adscrit s'articulen per mitjà d'un contracte de gestió de caràcter pluriennal, sens perjudici del que estableix l'article 53 del text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre.

2. El contracte de gestió a què fa referència l'apartat 1 ha d'establir els elements que determinin els estatuts de l'Ens de Coordinació i Gestió de les Participacions i Entitats Públiques Industrials de la Generalitat, i ha d'incloure, almenys, la definició dels objectius que ha d'assolir l'Ens, la previsió de resultats que ha d'obtenir en la seva gestió i els instruments de seguiment i control a què ha de sotmetre la seva activitat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Denominació de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana

1. El Govern difon el coneixement i la imatge de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, regulada pel capítol II del títol III, amb la marca ACCIO.

2. S'autoritza el Govern perquè modifiqui, si escau, la marca establerta per l'apartat 1.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Dissolució i integració del Cidem a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana

1. Es dissol el Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial de Catalunya (Cidem), d'acord amb la disposició derogatòria d'aquesta llei, i s'integra a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana. L'Agència se subroga en la titularitat dels béns, els drets i les obligacions del Cidem tant a Catalunya com a l'exterior. El Cidem manté l'estructura, la composició i les funcions pròpies en els termes i les condicions establerts per la disposició transitòria cinquena.

2. El personal laboral que en el moment de la constitució de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana presti serveis en el Cidem s'integra a l'Agència pel mecanisme de successió d'empresa. L'Agència se subroga en els drets i en les obligacions laborals en els termes que estableix l'article 44 de l'Estatut dels treballadors. Aquest personal continua exercint les seves funcions mentre no es desplegui l'estructura orgànica de l'Agència i no es defineixin i s'adaptin els llocs de treball corresponents a aquesta estructura.

Segona

Dissolució i integració del Copca a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana

1. El Consorci de Promoció Comercial de Catalunya (Copca), d'acord amb la disposició derogatòria, es dissol de conformitat amb el que estableixen els seus estatuts i s'integra a l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana. L'Agència se subroga en la titularitat dels béns, els drets i les obligacions del Copca tant a Catalunya com a l'exterior, que inclouen les oficines exteriors, amb independència del règim jurídic pel qual es vinculen al Copca. El Copca manté l'estructura, la composició i les funcions pròpies en els termes i les condicions establerts per l'apartat 2 de la disposició derogatòria.

2. El personal laboral que en el moment de la constitució de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana presti serveis en el Copca s'integra a l'Agència pel mecanisme de successió d'empresa. L'Agència se subroga en els drets i en les obligacions laborals en els termes que estableix l'article 44 de l'Estatut dels treballadors. Aquest personal continua exercint les seves funcions mentre no es desplegui l'estructura orgànica de l'Agència i no es defineixin i s'adaptin els llocs de treball corresponents a aquesta estructura.

Tercera

Règim de la Llei 12/2005, del 17 de novembre, de nova regulació del Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial (Cidem)

La Llei 12/2005, del 17 de novembre, de nova regulació del Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial (Cidem) és vigent en la part en què no es contradigui amb el que estableix aquesta llei, fins que entri en vigor el decret d'aprovació dels estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, moment a partir del qual resta derogada.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Rest a derogada la Llei 12/2005, del 17 de novembre, de nova regulació del Centre d'Innovació i Desenvolupament Empresarial (Cidem), sens perjudici del que estableix la disposició transitòria cinquena.

2. Resten derogades totes les normes que s'oposin al que estableix aquesta llei, sens perjudici de la vigència de les disposicions següents, la relació de les quals es fa a títol enunciatiu, o de les que les modifiquen o les substitueixen, sempre que no contradiguin aquesta llei i mentre no se n'aprovin les normes de desenvolupament aplicables:

a) El Decret 236/1987, del 13 de juliol, de constitució del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya.

b) El Decret 145/1988, del 5 de juliol, pel qual es modifica el Decret 236/1987, del 13 de juliol, de constitució del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya.

c) El Decret 52/1996, del 6 de febrer, pel qual s'aprova la modificació parcial dels estatuts del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya, aprovats pel Decret 236/1987, del 13 de juliol.

d) El Decret 29/1998, del 4 de febrer, pel qual es modifiquen els Estatuts del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Modificació de la Llei 12/2008

S'afegeix una nova lletra, la e, a l'article 44.2 de la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial, amb el text següent:

“e) No comunicar prèviament al Registre d'Establiments Industrials l'inici de l'activitat industrial.”

Segona

Text refós de la legislació en matèria de política industrial i de seguretat industrial

S'autoritza el Govern perquè, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, aprovi un text refós que inclogui les determinacions contingudes en aquesta llei i en la Llei 12/2008, del 31 de juliol, de seguretat industrial. La refosa ha d'incloure la regularització, l'aclariment i l'harmonització de les disposicions esmentades.

Tercera

Equivalències amb la Classificació catalana d'activitats econòmiques

El Govern, per mitjà de la disposició reglamentària corresponent, ha de determinar les equivalències entre les activitats a què fa referència l'article 4.3 i la Classificació catalana d'activitats econòmiques 2009 (CCAE-2009), aprovada pel Decret 137/2008, del 8 de juliol.

Quarta

Modificació dels límits dels efectius i els imports financers establerts per la Recomanació de la Comissió 2003/361/CE

S'autoritza el Govern perquè, per decret i en el marc i les condicions establerts per la Recomanació de la Comissió 2003/361/CE, del 6 de maig, sobre la definició de microempreses, petites i mitjanes empreses, o per la que la pugui substituir, modifiqui els límits amb relació als efectius i els imports financers que defineixen les categories d'empreses a què fa referència l'article 3.c.

Cinquena

Desplegament reglamentari

1. El Govern, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei i en el marc del que aquesta estableix, ha d'aprovar els estatuts de l'Agència de Suport a l'Empresa Catalana, a proposta del conseller o consellera del departament

al qual és adscrita l'Agència. Els estatuts han de regular l'organització i el règim de funcionament de l'Agència, i en especial han de regular:

a) Els objectius que ha d'assolir l'Agència d'acord amb les finalitats i les funcions establertes per aquesta llei, i també l'estructura organitzativa i els mecanismes necessaris per al compliment d'aquestes finalitats i funcions.

b) La composició, les funcions i les normes de funcionament del Consell Rector i del Consell d'Administració.

c) Els mecanismes per a regular les relacions entre els diferents òrgans de l'Agència.

2. El Govern, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei i en el marc del que aquesta estableix, ha d'aprovar el decret de desenvolupament del Consell de Política Industrial de Catalunya, que ha d'incloure la composició, l'organització, el règim de funcionament i les funcions específiques d'aquest organisme, en el marc del que estableix aquesta llei.

3. S'autoritza el Govern perquè dicti la resta de disposicions necessàries per a aplicar i desplegar aquesta llei.

Sisena

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 30 de juny de 2009

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA
President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP HUGUET I BIOSCA
Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

(09.177.001)
